

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžf/75/2015
Identifikačné číslo spisu: 6015200001
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6015200001.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: GATIAL s.r.o., so sídlom Neresnícka cesta 6430, 960 01 Zvolen, IČO: 45 002 142, právne zastúpený: JUDr. Mária Kuttnerová, advokátka so sídlom Kozačeka 2003/40, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/466120/2014/6014 zo dňa 21. októbra 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/1/2015-53 zo dňa 15. apríla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/1/2015-53 zo dňa 15.4.2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 23S/1/2015-53 zo dňa 15.04.2015 postupom podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č.1100301/1/466120/2014/6014 zo dňa 21.10.2014, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica č. 9614301/5/3519022/2014/Kraj zo dňa 17.07.2014 o uložení pokuty žalobcovi podľa § 155 ods. 1 písm. f/ bod 4 zákona č. 563/2009 Z.z. vo výške 4 994,10 € zo súčtu vlastnej daňovej povinnosti zistenej správcom dane a nadmerného odpočtu uvedeného v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie november 2010 za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. g/ zákona č. 563/2009 Z.z.. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

2. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že vydaniu žalobou napadnutého rozhodnutia predchádzalo rozhodnutie č. 1100301/1/179/2013/14003 zo dňa 02.01.2013, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Banská Bystrica č. 9614401/5/2395385/2012/Bi zo dňa 03.09.2012, ktorým podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. žalobcovi nepriznal

nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2010 vo výške 49 668,20 € a vyrubil mu rozdiel dane z pridanej hodnoty vo výške 273,30 €.

3. Žalobca poukázal na to, že rozhodnutie č. 1100301/1/179/2013/14003 zo dňa 02.01.2013 napadol žalobou na Krajskom súde v Banskej Bystrici, ktorý rozsudkom č.k. 23S/56/2013-29 zo dňa 22.05.2015 žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom odvolaní doposiaľ odvolací súd nerozhodol. Zdôraznil, že vo veci preskúmania rozhodnutia č. 1100301/1/179/2013/14003 zo dňa 02.01.2013 nebolo ešte právoplatne rozhodnuté a výsledok posúdenia zákonnosti záveru prijatého v uvedenom rozhodnutí je rozhodujúci aj pre vydanie rozhodnutia v odvolacom konaní o uložení pokuty. Vzhľadom k tomu, že ide o veci, ktoré spolu skutkovo úzko súvisia, bol preukázaný dôvod na prerušenie konania až do právoplatného ukončenia súdneho konania. Správca dane ani žalovaný na uvedenú skutočnosť neprihliadali. Žalobou napadnuté rozhodnutie je preto potrebné vyhodnotiť ako vydané predčasne a zároveň je nutné ho považovať za vydané v rozpore s § 3 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z.. Z tohto dôvodu je rozhodnutie správcu dane ale aj žalovaného zaťažené vadou nezákonnosti. Podľa názoru žalobca mal správca dane s poukazom na § 61 zákona č. 563/2009 Z.z. prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na krajskom súde pod sp.zn. 23S/56/2013. Žalobca zároveň namietal nezákonnosť rozhodnutia správcu dane a žalovaného v súvislosti z dôvodu absencie zákonom stanovených náležitostí. Konkrétne poukázal na porušenie ustanovenia § 63 zákona č. 563/2009 Z.z., nakoľko z rozhodnutia správcu dane, ale aj žalovaného nie je zrejmé, či rozhodnutie podpísala oprávnená osoba. Namietal, že v prípade, ak je osoba poverená na daný úkon, je nevyhnutné v rozhodnutí uviesť, že je zákonným spôsobom poverená a listina obsahujúca poverenie mala byť priložená k rozhodnutiu ako jeho súčasť. Zdôraznil, že odôvodnenia rozhodnutia správcu dane ale aj žalovaného nie je zrejmé, z ktorých dôkazov v nadväznosti na právnu úpravu boli skutkové zistenia preukázané.

4. Krajský súd k námietke žalobcu o nezákonnosti rozhodnutia správcu dane a žalovaného orgánu z dôvodu nedodržania zákonom stanovených náležitostí uviedol, že zo žiadneho právneho prepisu nevyplýva povinnosť správcu dane prikladať k rozhodnutiu poverovacie listiny a preto uvedenú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Vo vzťahu k námietke žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutí daňových orgánov pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, krajský súd zaujal názor, že ide o námietku, ktorá nebola spôsobilá privodiť zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko záver žalovaného bol v súlade s § 154 a § 155 zákona č. 563/2009 Z.z.. Podľa názoru krajského súdu správcovi dane nebránila žiadna právna norma v tom, aby sankciu uložil. Poukázal na to, že v prípade vydania nového právoplatného rozhodnutia, ktorým by bola upravená suma rozdielu dane, prípade nároku podľa osobitných predpisov správca dane uložení pokutu upraví alebo zruší z úradnej moci v zmysle § 155 ods. 12 zákona č. 563/2009 Z.z.. K žalobcom namietanému pochybeniu správcu dane, keď z dôvodu prebiehajúceho konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/179/2013/14003 zo dňa 02.01.2013 uviedol, že predmetné konanie bolo ukončené vydaním rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžf/106/2013 zo dňa 26.03.2015, ktorým napadnuté rozhodnutie žalovaného potvrdil. Záverom krajský súd dodal, že dôvody uvedené v žalobe presahujú rámec dôvodov obsiahnutých v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu, no napriek tomu ich vyhodnotil a dospel k záveru, že neboli spôsobilé privodiť zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu včas odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie, alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Žalobca v odvolaní uviedol, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nedostatočne zistil skutkový stav veci a rozsudok vydal na základe neúplného a nesprávneho vyhodnotenia dôkazov. Žalobca vytýkal krajskému súdu nesprávne práve posúdenie veci v súvislosti s pochybením správcu dane, ktorý vo veci rozhodol aj napriek tomu, že v čase konania nebolo právoplatne rozhodnuté v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/179/2013/14003 zo dňa 02.01.2013. Povinnosťou správcu dane resp. žalovaného bolo vzhľadom na úzku súvislosť týchto konaní prerušiť konanie až do jeho právoplatného

skončenia.. S uvedenou skutočnosťou sa správca dane ani žalovaný náležitým spôsobom nevysporiadali a preto je potrebné považovať rozhodnutia daňových orgánov za predčasné a nezákonné. Uvedeným konaním daňových orgánov došlo k porušeniu § 3 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z., keď nebolo rešpektované zachovávanie práv a právom chránených záujmov žalobcu. Zdôraznil, že orgány verejnej moci sú povinné šetriť podstatu a zmysel základných práv a slobôd s tým, že v prípade pochybností sú povinné postupovať v zmysle zásady in dubio mitius miernejšie. Žalobca namietal nezákonnosť rozhodnutia správcu dane a žalovaného aj v súvislosti s nedodržaním zákonom stanovených náležitostí. Záverom uviedol, že krajský súd svoje závery o zákonnosti rozhodnutia žalovaného dostatočne nezdôvodnil, na základe čoho mal za to, že rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný a arbitrárny.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zotrval na dôvodoch uvedených v žalobou napadnutom rozhodnutí resp. vo vyjadrení k žalobe a preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

8. Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

10. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.)

11. Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

12. Zmyslom súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je zabezpečenie ochrany práv fyzických a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Súdna ochrana týchto práv predstavuje garanciu toho, aby každá osoba, ktorá sa rozhodnutím alebo postupom orgánu verejnej správy cíti dotknutá na svojich právach mala možnosť domáhať sa súdnej ochrany svojich práv v konaní, v ktorom už správny orgán nebude v pozícii orgánu s autoritatívnym postavením, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, kto sa ochrany týchto práv domáha.

13. Odvolací súd vychádzajúc z dôvodov odvolania žalobcu preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konania im prechádzajúce v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

14. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy

piatej časti O.s.p. je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

15. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z., pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

16. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z., správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

17. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z.z., správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

18. Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z., správca dane daňové konanie

a) preruší, ak má vedomosť, že sa začalo konanie o predbežnej otázke,

b) môže prerušiť, ak sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia alebo je potrebné získať informácie spôsobom podľa osobitného predpisu.

19. Podľa § 63 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z., rozhodnutie musí vychádzať zo stavu veci zisteného v daňovom konaní, musí obsahovať náležitosti ustanovené týmto zákonom a musí byť vydané príslušným orgánom, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

20. Podľa § 63 ods. 3 písm. f/ zákona č. 563/2009 Z.z., ak tento zákon alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, rozhodnutie musí obsahovať vlastnoručný podpis povereného zamestnanca finančného riaditeľstva alebo správcu dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, s uvedením jeho mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky, ak ide o správcu dane, ktorým je obec, podpis starostu obce alebo ním povereného zamestnanca obce s uvedením mena, priezviska starostu obce a odtlačok úradnej pečiatky; ak sa rozhodnutie doručuje elektronickými prostriedkami, vlastnoručný podpis a odtlačok úradnej pečiatky sa nahrádzajú kvalifikovaným elektronickým podpisom.

21. Podľa § 154 ods. 1 písm. g/ zákona č. 563/2009 Z.z., správneho deliktu sa dopustí ten, kto uplatní si nárok podľa osobitných predpisov vo výške, ktorá je väčšia ako nárok, ktorý si mal právo uplatniť podľa osobitných predpisov.

22. Podľa § 155 ods. 1 písm. f/ bod 4 zákona č. 563/2009 Z.z. správca dane uloží pokutu vo výške rovnajúcej sa súčinu trojnásobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky a sumy súčtu vlastnej daňovej povinnosti zistenej správcom dane a nadmerného odpočtu uvedeného v daňovom priznaní alebo v dodatočnom daňovom priznaní.

23. Podľa § 155 ods. 12 zákona č. 563/2009 Z.z., ak bola novým právoplatným rozhodnutím suma rozdielu dane alebo suma nároku podľa osobitných predpisov upravená, upraví sa alebo sa zruší z úradnej moci pokuta uložená podľa odseku 1 písm. f/; novým rozhodnutím o pokute sa pôvodné rozhodnutie zrušuje.

24. Odvolací súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že správca dane vykonal u žalobcu kontrolu

dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2010, na základe ktorej vydal rozhodnutie - dodatočný platobný výmer č. 9614401/5/2395385/2012/Bi zo dňa 3.9.2012, ktorým žalobcovi nepriznal nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2010 vo výške 49 668,20 € a vyrubil mu rozdiel dane z pridanej hodnoty vo výške 273,30 €. Na základe odvolania podaného žalobcom žalovaný rozhodnutím č. 1100301/1/179/2013/14003 zo dňa 02.01.2013 dodatočný platobný výmer č. 9614401/5/2395385/2012/Bi zo dňa 03.09.2012 potvrdil. V nadväznosti na to správca dane vydal rozhodnutie č. 9614301/5/3519022/2014/Kraj zo dňa 17.07.2014 o uložení pokuty žalobcovi podľa § 155 ods. 1 písm. f/ bod 4 zákona č. 563/2009 Z.z. vo výške 4 994,10 € za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. g/ zákona č. 563/2009 Z.z.. Na základe odvolania žalobcu rozhodnutím č. 1100301/1/466120/2014/6014 zo dňa 21.10.2014 žalovaný rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica č. 9614301/5/3519022/2014/Kraj zo dňa 17.07.2014 potvrdil.

25. V súvislosti s námietkou žalobcu o pochybení správcu dane a žalovaného, spočívajúceho v neprerušení konania podľa § 61 zákona č. 563/2009 Z.z., ktorého dôsledkom malo byť porušenie § 3 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. odvolací súd uvádza, že predpokladom vydania rozhodnutia o uložení pokuty podľa § 155 ods. 1 písm. f/ bod 4 zákona č. 563/2009 Z.z. je splnenie podmienok uvedených v ustanovení § 154 ods. 1 písm. g/ zákona č. 563/2009 Z.z. Posúdenie splnenia týchto podmienok vychádzalo z rozhodnutia správcu dane č. 9614401/5/2395385/2012/Bi zo dňa 03.09.2012 resp. rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/179/2013/14003 zo dňa 02.01.2013. Odvolací súd zastáva názor, že vzhľadom na právoplatnosť tohto rozhodnutia správcovi dane nebránilo žiadne ustanovenie zákona č. 563/2009 Z.z. predmetné rozhodnutie vydať. Samotná skutočnosť prebiehajúceho súdneho konania o preskúmanie rozhodnutia č. 1100301/1/179/2013/14003 zo dňa 02.01.2013 ešte nezakladá povinnosť správcu dane prerušiť konanie podľa § 61 zákona č. 563/2009 Z.z.. V tejto súvislosti je potrebné vychádzať aj z ďalších ustanovení zákona č. 563/2009 Z.z., konkrétne § 155 ods. 12, ktoré v prípade vydania nového právoplatného rozhodnutia upravujúceho pôvodne určenú sumu rozdielu dane alebo sumu nároku ukladá správcovi dane povinnosť ex offio rozhodnutie o uložení pokuty zmeniť resp. zrušiť. Je potrebné zdôrazniť, že v čase rozhodovania o uložení pokuty bolo rozhodnutie č. 1100301/1/179/2013/14003 zo dňa 02.01.2013 právoplatné a predstavovalo zákonný podklad pre vydanie rozhodnutia o uložení pokuty. Žiada sa uviesť aj to, že konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 1100301/1/179/2013/14003 zo dňa 02.01.2013 vedené pred krajským súdom pod sp.zn. 23S/56/2013 je právoplatné ukončené, keď Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 5Sžf/106/2013 zo dňa 26. marca 2015 na základe odvolania žalobcu rozsudok krajského súdu z 22. mája 2013, č.k. 23S/56/2013-29 potvrdil. Z uvedeného možno teda vyvodiť záver, že námietka žalobcu týkajúca sa pochybenia správcu dane, keď konanie neprerušil je vo vzťahu k otázke zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/179/2013/14003 zo dňa 02.01.2013 nedôvodná.

26. K námietke žalobcu o nezákonnosti rozhodnutia správcu dane, ale aj rozhodnutia žalovaného, ktorou spochybňoval vydanie rozhodnutí oprávnenou osobou, odvolací súd uvádza, že náležitosti rozhodnutia správcu dane, ale aj žalovaného musia zodpovedať ustanoveniu § 63 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z.z.. Zo znenia § 63 ods. 3 písm. f/ tohto zákona vyplýva, že rozhodnutie musí byť vlastnoručne podpísané povereným zamestnancom finančného riaditeľstva alebo správcu dane, s uvedením jeho mena, priezviska a funkcie. Porovnávajúc žalobou napadnuté rozhodnutie resp. rozhodnutie správcu dane s vyššie uvedenou požiadavkou odvolací súd konštatuje, že tieto rozhodnutia zákonom stanovené náležitosti spĺňajú. Odvolací súd nespochybňuje, že rozhodnutie musí byť podpísané oprávnenou osobou, t.j. zamestnancom povereným na vydanie rozhodnutia. V tejto súvislosti je však potrebné vychádzať zo znenia ustanovenia § 63 ods. 3 písm. f/ zákona č. 563/2009 Z.z., ktoré ako náležitosť rozhodnutia nevyžaduje uvádzať aj to, že zamestnanec správcu dane je na vydanie rozhodnutia zákonným spôsobom poverený a už vôbec nie pripájať k rozhodnutiu poverenie pre túto osobu. Žalobca pritom neuviedol žiaden iný predpis, ktorý by túto povinnosť správcovi dane a žalovanému ukladal. Pokiaľ sa žalobca domnieval, že rozhodnutia správcu dane a žalovaného neboli podpísané oprávnenou osobou, mohol tieto pochybnosti odstrániť nahliadnutím do spisového materiálu. Uvedená námietka žalobcu preto nebola spôsobilá spochybniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

27. Odvolací súd zastáva názor, že žalobcom vytýkané nedostatky odôvodnenia rozhodnutia správcu

dane a žalovaného nemajú povahu takých pochybení, ktorých dôsledkom by bola ich nezákonnosť, keďže správca dane a žalovaný vo svojich rozhodnutiach zaujali právny názor k zásadným skutočnostiam, ktoré mali vplyv na uloženie pokuty, svoje závery príslušnými zákonnými ustanoveniami odôvodnili a postup pri určení výšky pokuty náležite opísali. Pokiaľ mal žalobca na mysli nedôslednosť správcu dane a žalovaného vo vzťahu k námietkam, ktoré námietky krajský súd aj s poukazom na uplatnenie koncentračnej zásady vyhodnotil ako neopodstatnené, odvolací súd uvádza, že v správnom súdnictve vykonávanom podľa piatej časti O.s.p. sa neuplatňuje vo vzťahu k zákonu o správe daní koncentračná zásada, majúca za následok nemožnosť uplatnenia žalobných námietok prv neuvedených v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu. Koncentračná zásada, predstavujúca výrazné obmedzenie procesných práv účastníka konania, sa uplatní iba v prípade, ak to zákon výslovne pre daný prípad ustanovuje, za prísneho režimu poučenia účastníka, či už správnym orgánom alebo súdom. Preto, ak žalobca v žalobe oponoval aj námietkami skôr neuplatnenými v rámci odvolacieho správneho konania, bolo potrebné k týmto námietkam zaujať právny názor. Keďže krajský súd sa s uvedenými námietkami (aj keď stručným spôsobom) vysporiadal a nešlo o vady, ktoré by mali vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd postupoval správne, keď žalobu zamietol.

28. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, dostatočne zistili skutkový stav, vec správne právne posúdili, ich závery sú dostatočne presvedčivé a preto je možné tieto rozhodnutia považovať za skutkovo podložené a súladné so zákonom. Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1, ods. 2 O.s.p. potvrdil.

29. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému zo zákona náhrada trov konania neprináleží.

30. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.